

D . Špecifikácia časovania

Korektné fungovanie číslicového systému v definovanom diskretnom čase vyžaduje určitú **disciplínu** v časovaní rozličných udalostí (vrátane časovacích udalostí), t.j. ich **vhodné** vzájomnom rozmiestnenie na osi **spojitého času**.

Disciplína časovania sa opisuje v špecifikáciách rozličným spôsobom. V týchto prednáškach používame opis pomocou tzv. **časovacích pravidiel**. Uvedieme pravidlá, ktoré budeme používať. Ide o **predikáty** (ktoré sú pravdivé alebo nepravdivé, t.j. majú logickú hodnotu 1 resp. 0). **t(e)** značí čas udalosti **e**.

1. Pravidlá o oneskoreniach príčinne viazaných udalostí

$$\begin{aligned} \text{del}(e_1, e, d) &\Leftrightarrow t(e) = t(e_1) + d \\ \text{del}m([e_1, e_2, \dots, e_r], e, [d_1, d_2, \dots, d_r]) &\Leftrightarrow t(e) = m(t_m(e_1) + d_1, \dots, t(e_r) + d_r), \end{aligned}$$

kde $[e_1, e_2, \dots, e_r]$ je zoznam tzv. **vstupných** udalostí, **e** je tzv. **výstupná** udalosť, **d** a $[d_1, d_2, \dots, d_r]$ sú kvantitatívne **časové parametre** – reálne (racionálne) čísla, „viazané“ na vstupné udalosti, a **"m"** značí typ výberovej funkcie; $m \in \{\text{min}, \text{max}\}$.

Pri funkcii **"min"** sa vyberá **najbližší** a pri **"max"** **najvzdialenejší** čas výskytu výstupnej udalosti **e**. Časovacie pravidlá vyjadrujú **oneskorenie** (angl.: delay) výskytu výstupnej udalosti **e** oproti vstupnej udalosti, pričom výstupná udalosť je **príčinne viazaná (!)** na vstupné udalosti.

Ak uvedené predikáty majú hodnotu 1 (sú pravdivé), potom medzi vstupnými a výstupnými udalosťami platia časové relácie na pravej strane implikácii. Tieto pravidlá pevne stanovujú časové body výskytu výstupných udalostí vzhľadom na časové parametre **"d"** (vo forme tvrdej rovnosti).

2. Obmedzovacie pravidlá (obmedzenia)

$$\begin{aligned} \text{aft}(e_1, e_2, d) &\Leftrightarrow t(e_2) \geq t(e_1) + d \\ \text{bef}(e_1, e_2, d) &\Leftrightarrow t(e_2) \leq t(e_1) - d \\ \text{afto}(e_1, e_2, d) &\Leftrightarrow t(e_2) > t(e_1) + d \\ \text{befo}(e_1, e_2, d) &\Leftrightarrow t(e_2) < t(e_1) - d \end{aligned}$$

Je zrejmé, že platí: $\text{bef}(e_1, e_2, d) \equiv \text{aft}(e_2, e_1, d)$
 $\text{afto}(e_2, e_1, d) \equiv \text{befn}(e_1, e_2, d)$

Časovacie pravidlá typu **aft** a **bef** viažu čas výskytu dvoch udalostí s parametrom **"d"** vo forme **nerovnosti**. Pravidla **aft** a **bef** teda vyžadujú, aby sa udalosť **e2** vyskytla **po** (after) resp. **pred** (before) udalosťou **e1** so vzdialenosťou (na časovej osi) aspoň (res. väčšou ako) **d**. Pri **afto** a **befo** ide o **ostré** (angl. sharp) nerovnosti.

Poznamenávame, že časovacie pravidlá **bef** a **befo** sme zaviedli iba z praktických dôvodov. Po zavedení pravidiel **aft** a **afto** sú pravidlá typu **bef** **redundantne**.

3. Pravidlá o stabilite signálu v analyzovanom intervale „Int“

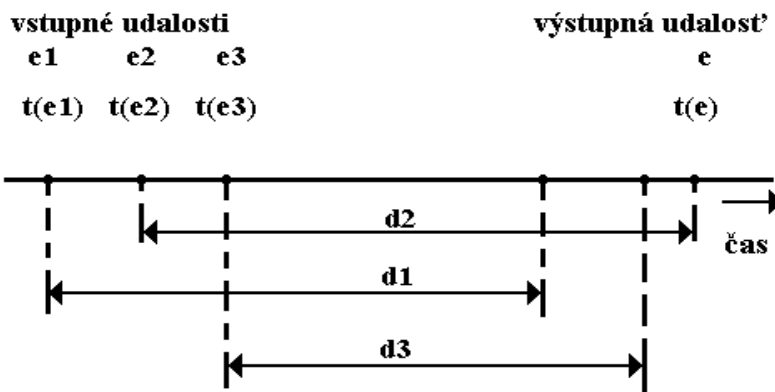
$$\begin{aligned} \text{stb}(X=v) &\Leftrightarrow \text{v každom čase ma } X \text{ stabilnú hodnotu } \langle X \rangle = v \\ \text{stb}(X) &\Leftrightarrow \text{detto, ale premenná } X \text{ ma nešpecifikovanú stabilnú hodnotu} \end{aligned}$$

$stbi(X=v, e, d1, d2) \Leftrightarrow$ pre všetky $t \in \langle t(e)-d1, t(e)+d2 \rangle$ je $\langle X \rangle = v$
 $stbi(X, e, d1, d2) \Leftrightarrow$ detto avšak X má nešpecifikovanú stabilnú hodnotu
 $stbe(X=v, e1, e2) \Leftrightarrow$ pre všetky $t \in \langle t(e1), t(e2) \rangle$: $\langle X \rangle = v$
 $stbe(X, e1, e2) \Leftrightarrow$ detto len X má nešpecifikovanú stabilnú hodnotu

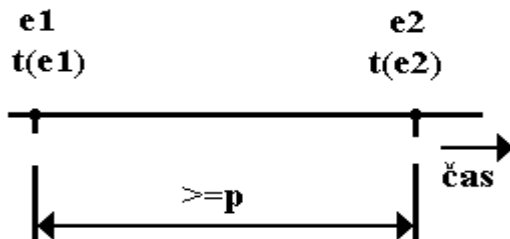
Posledné štyri pravidlá sú **redundantné**. Možno ich nahradiť pravidlami typu aft a afto. Zaviedli sme ich iba z praktických dôvodov jednoduchosti zápisov.

Pravidlá sú ilustrované na nasledujúcich obrázkoch

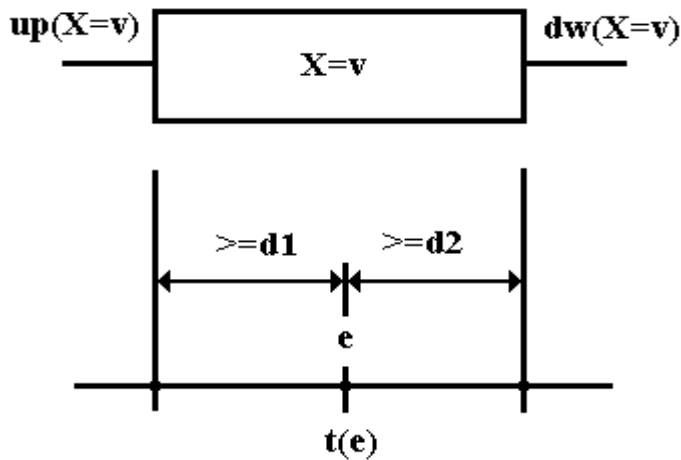
@ $delmax ([e1, e2, e3], e, [d1, d2, d3])$

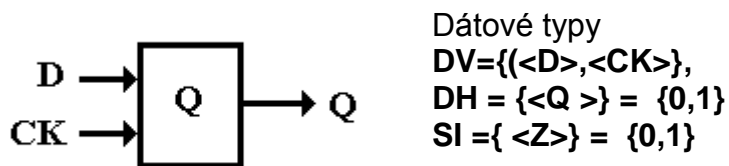
@ $aft(e1, e2, p)$

@ stbi(X=v, e, d1, d2)

PRÍKALD 8: Na obr. sú naznačené vstupy a výstupy **záchytného** preklápacieho obvodu (latch). Všetky premenné sú boolovské. Výstupná premenná Z je zároveň jedinou stavovou premennou. V tomto systéme definujeme agent **Nastav_takto**:

Časovacie udalosti { up(CK=1), up(D=d), up(Q=d), dw(Ck=1), ef }

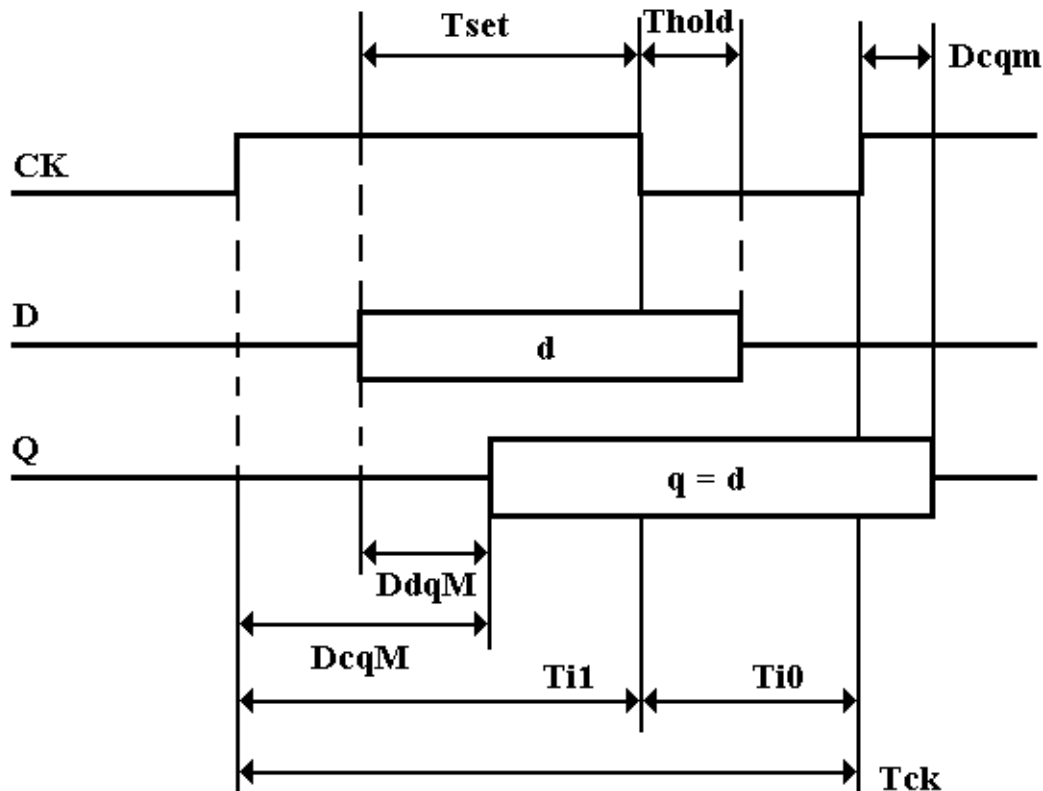
KM [(D=d, CK=0; ; u)+(D=d, CK=1; ; Q=d)](CK=0, D=d; ; Q=d)(u; ef ; Q=d)
g Q := d

Poznámka: $\underline{X} = a$, kde X je vstupný port značí, že časovacia udalosť je daná up(X=a).

Časovacie pravidlá

stbi(D, dw(CK=1), Tset, Thold) // stabilita D = d v okolí dw(CK=1)
aft (up(CK=1), dw(CK=1), Ti1) // vyžadovaná dĺžka impulzu 1 v CK
aft(up(CK=1, j), (up(CK=1, j+1)), Tck) // vyžadovaná najkratšia dĺžka cyklu CK
delM([up(CK=1), up(D=d)], up(Q=d), [DcqM, DdqM]) // max oneskorenie – obr.
afto(up(Q=d), dw(CK=1, 0) // dodržanie fundamentálneho režimu

kde Tset, Thold sú známe časy **predstihu** a **presahu** vstupného údaj (d) pred resp. za udalosťou **dw(CK=1)**, t.j. pred resp. za zadnou hranou impulzu 1 v **CK**; **Ti1** a **Tck** sú minimálne časy trvania impulzu 1 resp. vzdialenosti po sebe nasledujúcich zmien CK z 0 na 1 (medzi udalosťou **up(CK=1, j)** a udalosťou **(up(CK=1, j+1))**); DcqM a DdqM sú maximálne časy oneskorenia zmeny výstupnej premennej **Z** (**up(Z=d)**) vzhľadom na zmeny vstupných premenných **CK** a **D** (**up(CK=1)** a **up(D=d)**);

Časovacie pravidlá **doplňujú** špecifikáciu systému. V danom príklade záchytného obvodu sme použili jeden agent **Nastav**. Časovacie pravidlá spojené s týmto agentom tvoria jeho súčasť. Vkladáme ich do agentov, keď je to potrebné, teda ak chceme rozšíriť (spresniť) špecifikáciu s cyklov - z diskrétného času - na spojitý čas.

V ďalšom, pri **formálnom opise agentov**, ak zahrnieme do nich aj množinu **TR** časovacích pravidiel (angl.:Timing Rules), agent **A** opíšeme ako formálny systém

$$\mathbf{A} =_{\text{def}} (\mathbf{S}, \mathbf{SI}, \mathbf{KMM}, \mathbf{Q}, \mathbf{g}, \mathbf{TR})$$

$$\mathbf{KSM} = (\mathbf{SI}, \mathbf{DV}, \mathbf{DH}, \mathbf{R}, \mathbf{vs}),$$

kde **TR** je množina časovacích pravidiel.

Pravidlá sú definované pri určitých **časových parametroch**. Vo všeobecnosti tieto parametre môžu byť funkcie rozličných fyzikálnych parametrov (ako sú napr. čas, teplota, počet rozvetvení - "fan-out" a pod.). Môžu mať:

- pevnú, známu číselnú hodnotu,
- hodnotu z daného intervalu $\langle d_{\min}, d_{\max} \rangle$, kde $d_{\min}$ a $d_{\max}$ sú hranične hodnôt parametra
- symbolickú hodnotu p , ktorá sa pri vývoji špecifikácie nahradí reálnym číslom

E. Štandardný zápis špecifikácie systému s agentmi a procesmi

Zápis agentov

Pri zápisoch agentov v špecifikáciách systémov podľa nášho modelu pri opise položiek agentov a behavioristickej špecifikácie digitálneho podsystému ako celku, budeme používať určitý systém (rámec).

Preberané položky agenta označujeme nasledujúcimi symbolmi:

SI.. zápis množiny **SI začiatočných stavov** vyjadrený pomocou začiatočných hodnôt stavových premenných (napr. $\langle Zj \rangle = d$) alebo charakteristickým logickým výrazom, ktorý jednoznačne definuje stavy v SI

TE.. opis množiny TE typov **časovacích udalostí** v komunikačných výrazoch (formulách)

KM... opis **komunikačnej množiny** agenta výrazom – **komunikačnou formulou** s trojicami typu (v; e ; h). Ak je KM zapísaná v tvare komunikačnej formuly, v ktorej sú iba **mená** akcií namiesto samotných akcií (známych trojíc); **potom musí nasledovať deklarácia akcií**

akcia meno akcie opis trojice

akcia meno akcie opis trojice

vs... výrazy určujúce symbolické hodnoty **primárnych výstupov** (výstupných portov) systému v komunikačných slovách

g... priradovacie výrazy určujúce hodnoty **lokálnych stavových premenných** (v budúcej operačnej časti) na konci exekúcie agenta

TR... zápis **časovacích pravidiel**

Nepotrebné položky obyčajne vynechávame (tak napr. vynecháme **SI** ak **SI = S** (kde **S** je globálna množina stavov **RxQ**) alebo od začiatočného stavu sú výstupné slová v komunikačnom výraze nezávislé, alebo vynecháme **vs** ak hodnoty výstupov sú už uvedené komunikačných slovách a pod.).

Predpokladáme, že opis množín DV a DH ako aj množiny operačných stavov **Q** systému, ktoré sú v svojej podstate určené množinami primárnych vstupov, primárnych výstupov, resp. lokálnych stavových premenných a príslušnými údajovými typmi, **sú dané v opise systému ako celku.**

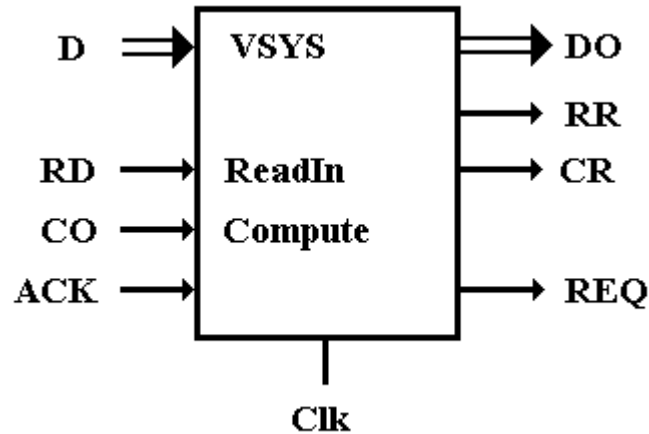
Pri označení položiek sme použili skratky odvodené z anglických názvov: state, (TE) timing events, (TR) timing rules.

Agent môže byť zadaný **generickým** spôsobom, t.j. napr. ako

agent meno agenta ($\dots, x_i, \dots; \dots, y_j, \dots; \dots, z_r, \dots; \dots, T_k$),

kde x , y a z sú generické vstupné, výstupné a stavové premenné a T sú časové parametre daného generického agenta.

PRÍKLAD 3 (pokračovanie): Uvedieme zápis agenta **ReadIn** systému **VSYS**

agent ReadIn

SI <RR> = 0 // všetky stavy z Q, pri ktorých je <RR>=0

TE es, up(CLK=1), ef // es je začiatková časovacia udalosť

KM $(RD=1; es; REQ=0)(ACK=1; ; REQ=0)^* [(ACK=0; ; REQ=0)(ACK=0; REQ=1)^+ .(ACK=1, D=d_j ; ; REQ=1)(ACK=1, D=d_j ; ; REQ=0)(ACK=1; ; REQ=0)^*]^{1-16(D)}$
 . (u; ef; RR=1)

// hodnoty 0 alebo 1 relevantných výstupov REQ a RR sú
 // priamo uvedené v komunikačnom výraze KM vs vynecháme

g

M := $d_1, \dots, d_{16}$;

RR := 1

TR

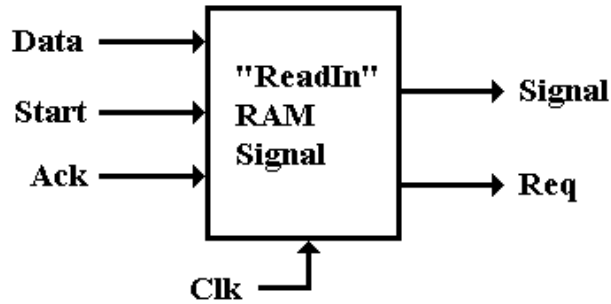
del(up(RD=1), up(RR=1), T_{RD});

befo(up(RR=1), up(M= $d_1, \dots, d_{16}$), 0);

afto(up(RR=1), ef, 0)

Tento agent ReadIn môže byť zadaný ako generický (všeobecný) so všeobecnými premennými a parametrami.

Uvedieme ešte príklad **generického** spôsobu zápisu agenta **ReadIn**

agent ReadIn (Start, Data, Ack, Clock; Req, Signal; RAM,Signal; T_{StSi})

SI Signal = 0

TE es, up(Clk=1), ef; // "es" a "ef" sú standardné
 // casovacie udalosti a Clk je
 // ctanardné meno pre hodiny

KM

(Start =1; es; Req=0). (Ack=1; ; Req=0) * [(Ack=0 ; ; Req=0).
 .(Ack=1, Data=d_j; ; ; Req=1)⁺. (Data=d_j, Ack=1; ; ; Req=1)
 .(Ack=1, Data=d_j; ; ; Req=0) . .(Ack=1; ; ; Req=0)^{*}]^{1-16(Data)}. (u; ef; Signal=1);

g

RAM := d₁, ..., d₁₆;
 Signal := 1;

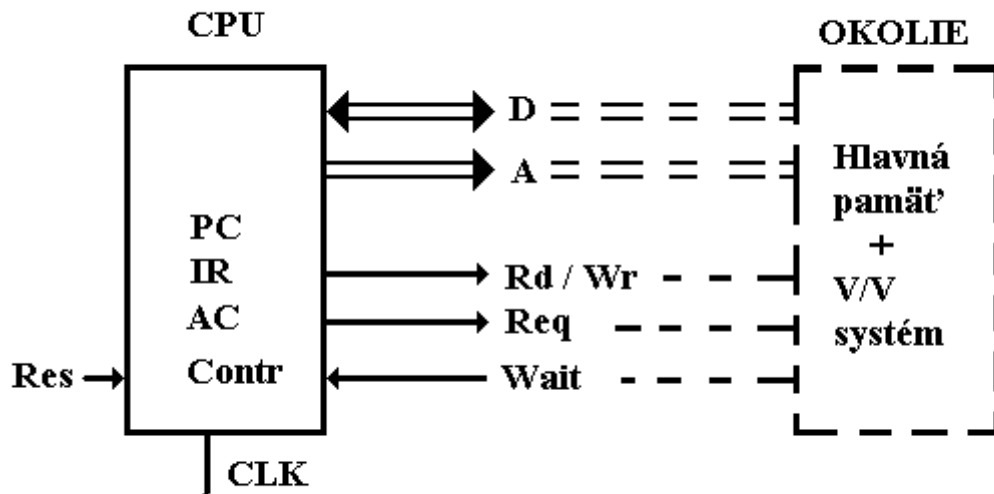
TR

del(up(Start=1), up(Signal=1), T_{StSi});
 befo(up(Start=1), up(RAM=d₁, ..., d₁₆), 0);
 afto(up(Signal=1), ef, 0);

Pri vytvorení konkrétnej inštancie agenta pri aplikácií sa potom uvedie s príslušným mapovaním premenných a časových parametrov ako

ReadIn(RD, D, ACK, CLK; REQ, RR; M, RR; T_{RD})

PRÍKLAD 4: Procesor **CPU**, agent **Agent-1** (čítanie inštrukcie)

agent Agent-1

SI

Contr = RES;

TE

es, up(CLK=1), ef;

KM

$(Res=1; es; \underline{u})^* . (Res=0; ; \underline{u}) . (Wait=0; ; \underline{u})^* . (Wait=1; ; A=PC, RdWr=1, Req=1)^+ . (Wait=0, D=d; ; \underline{u}) . (Wait=0; ; \underline{u})^* . (Wait=1; ; ef; \underline{u});$

g

IR := d;

PC := PC+1;

Contr := OD;

Zápis Špecifikácie Systému

V používanom behavioristickom špecifikačnom modeli budú nasledujúce položky:

DT.....špecifikácii údajových typov

PORTY...deklarácia vstupných a výstupných portov

vstup deklarácie vstupných portov

vystup deklarácie výstupných portov

OPER STAV....deklarácia lokálnych **stavových** premenných ktorých vektor hodnôt tvorí operačný stav . Ak sa premenná z tejto položky nachádza aj v položke porty, tak sa to interpretuje tak, že táto premenná je lokálna stavová a zároveň primárna výstupná

TR zoznam časovacích pravidiel platných pre špecifikovaný systém ako celok

Nasleduje deklarácia procesov

proces meno procesu = opis procesu výrazom ;

proces meno procesu = opis procesu výrazom;

Nasleduje deklarácia agentov

agent meno agenta opis agenta;

agent meno agenta opis agenta;

START // štartovací mechanizmus pre agenty a procesy vo forme
// predikátov „štartovacích výrazov“ a „obmedzení“ (reštrikcií)

meno procesu štartovací výraz;

meno procesu štartovací výraz;

:

:

meno agenta štartovací výraz;

meno agenta štartovací výraz;

:

:

restr // je množina predikátov, nazývaná obmedzeniami
// (reštrikciami) definovaných na premenných systému
// platiaca v celom systéme.

predikat;

predikat;

:

:

Štartovací výraz ktorý zodpovedá **prvej**, t.j., **štartovacej časovacej** udalosti **es** v komunikačnej množine **KM** (výraze pre **KM**) prvého agenta v procese **P**, resp. ak je na začiatku procesu **P** paralelná kompozícia agentov, alternatíva behu agentov, alebo výberová alternatíva agentov, potom **es** je vo všetkých agentoch týchto kompozícií v **KM**.

V položke **reštrikcie (restr)** sa môže nachádzať aj jeden alebo viacej špeciálnych tzv. **procesných predikátov**, v ktorých ako premenné vystupujú mená procesov (agentov) systému. napr. **c(P1,P2)**. Jednotlivé premenné (mená procesov alebo agentov, napr. **P1** a **P2** v danom predikáte **c**, predstavujú tiež predikáty, ktoré sú pravdivé, ak príslušný proces (agent) je práve vo vykonávaní. V každom predikáte (napr. **c(P1,P2)**) je menami uvedená podmnožina procesov (agentov), ktoré sú tzv. **kompatibilné**. **Kompatibilné** nazývame procesy (agenty), ktoré sa môžu v systéme vykonávať paralelne (súbežne).

Tu upozorňujeme, že **agent** chápeme ako **triviálny proces** s jedným prvkom. Priradiť agentovi štartovací výraz vlastne znamená to isté ako priradiť štartovací výraz procesu, ktorý obsahuje iba tento (jeden) agent.

Ak napr. v časti **restr** sa nachádza predikát **c(P, P')**, potom proces **P** môže prebiehať v systéme **súbežne** s procesom **P'** a naopak. Teda štartovacím výrazom možno spustiť aj **P'** ak **P** bol už spustený a beží alebo nebol spustený (pozri obrázok nižšie) a to isté platí pre proces **P** ak beží **P'**. Pre vyhodnocovanie predikátu **c** zrejme platí:

c(Pi1,Pi2,....,Pik) ↔ **or [nor(Pi1, Pi2, ..., Pik), or (Pi1, Pi2, ..., Pik)]**

Je však prirodzené, že procesy musia spĺňať **podmienky korektnosti exekúcie paralelných (súbežných) procesov** vzhľadom na nastavovanie a čítanie hodnôt spoločných výstupných a stavových premenných musia byť v špecifikácií zabezpečené (napr. pomocou známych semaforov)

Štartovacie výrazy, sú logické predikáty (formuly) obsahujúce ako svoje premenné – **predikáty** a **udalosti** definované na digitálnom systéme ako celku. Jednou z udalostí môže byť aj udalosť "**ez**", **univerzálna štartovacia udalosť**, ktorá sa objaví vždy na začiatku činnosti systému S (pri pripojení energie).

Štartovací výraz predikát, ktorý môže nadobudnúť pravdivú hodnotu (hodnotu1) iba ak niektorá premenná tohto výrazu, ktorá zodpovedá udalosti (tzv. **udalostná premenná**) je pravdivá, teda nadobudne hodnotu 1.

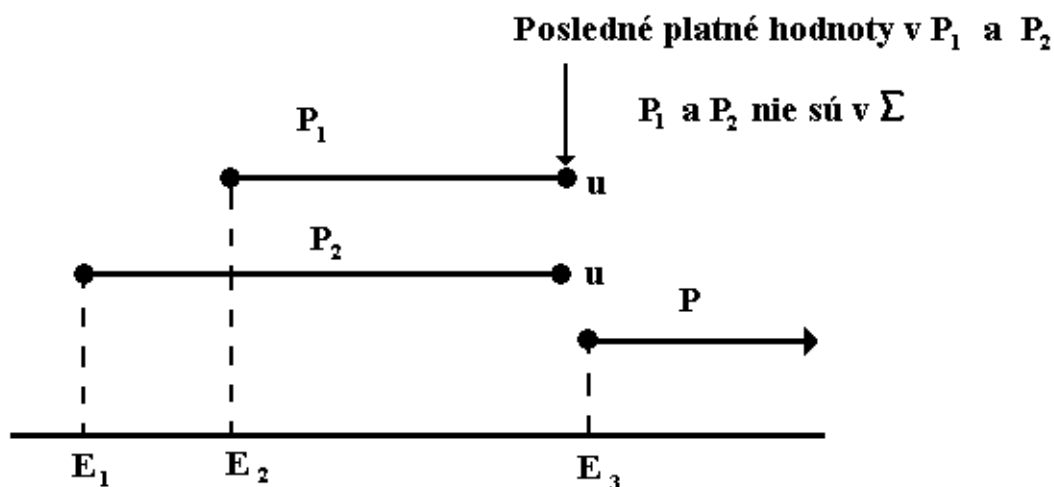
Udalostnej premennej sa pritom formálne prisudzuje hodnota 1 práve len v jednom d-bode času, v ktorom nastane. Syntax výrazov vyplýva priamo z uvedenej definície.

Interpretácia (sémantika) práve zavedených položiek pri agentoch a procesoch je zrejmá a bola už vlastne opísaná predtým v našom modeli spracovania informácie. Ostáva ešte spresniť interpretáciu **štartovacieho mechanizmu START**.

- Treba pripomenúť skutočnosť, že ak sa niektorý P' nachádza v procese P a proces P bol naštartovaný, potom P' je automaticky naštartovaný (**z vnútra**) procesu P a to vtedy, keď **príde na rad** podľa daného spriahnutia. Je vidno, že procesy môžu byť naštartované v inom proces z **vnútra** procesu. Pri implementácii systému štruktúrnym HW spôsobom sa exekúcia procesu P_{naštartovaná z vnútra} tohože procesu P **nepripúšťa**.
- Štartovací mechanizmus **START** vyjadruje spôsob štartovania procesov **zvonku** (pomocou udalostí a predikátov).Vyjadruje to prostredníctvom **štartovacích výrazov**, ktoré **START** priraduje procesom, pričom sa rešpektujú obmedzenia v položke **restr**.
- Systém "funguje" od d-času **0**, v ktorom nastane t(ez), kde **ez** je udalosť na spojitú časovú os, ktorá signalizujúca **nabehnutie energie** do ustáleného stavu. Štartovací výraz môže podľa definície nadobudnúť hodnotu 1 iba v **jednom diskretnom bode** spojitého času. Ak tento výraz nadobudne hodnotu 1 (je pravdivý), určí sa tým **d-bod** času, v ktorom sa **začne** vykonávať príslušný proces (prvý jeho agent, resp. jeho prvé, paralelne bežiace agenty) Zodpovedá mu **aj prvý bod** d-času naštartovaného procesu.
- Naštartovanie procesu závisí aj od predikátov v položke **restr** (reštrikcia). Proces (agent) P sa **spustí** (našartuje) práve vtedy, ak každý predikát $p \in \text{restr}$ je pravdivý ($p=1$). Hovoríme, že sú splnené obmedzenia. Ak sa položke **restr** nenachádza procesný predikát $c(P,P',P'',\dots)$, ktorý by obsahoval meno procesu (agenta) P spolu s inými procesmi $P',P'',\dots$, ktoré sa môžu vykonávať súbežne, tak potom keď sa má P spustiť, tak **sa spustí** nezávisle od toho či **je** alebo **nie je** v predikáte c.

Avšak, ak **nie je** (a teda nemôže bežať paralelne s P' , P'' , ...) a práve sa vykonáva jeden alebo viacej procesov zo zoznamu $P', P'', \dots$, tak tieto bežiacie procesy **predčasne skončia**. (pozri obr. dole)

Na obrázku je znázornená situácia, pri ktorej sa v položke **restr** nachádza **iba jeden** procesný predikát $c(P_1, P_2)$, kde P_1 a P_2 sú mená dvoch procesov systému. Beží P_1 (bol spustený v štartovacom výrazom E_1), potom E_2 spustí P_2 . Obidva procesy sa môžu podľa $c(P_1, P_2)$ vykonávať a aj sa vykonávajú súbežne. Pri naštartovaní procesu P štartovacím výrazom E_3 vykonávanie oboch bežiacich procesov P_1 a P_2 sa musí však predčasne skončiť, pretože v **restr** sa nenachádza predikát $c'(P, P_1, P_2)$ a P sa nemôže vykonávať v systéme súbežne s P_1 a/alebo P_2 ale tiež preto, lebo spustenie P **má prednosť**. Stavové a výstupné premenné predčasne zakončených procesov P_1 a P_2 , ktorých hodnoty sa v nich nastavujú, ostanú **po tomto bode nešpecifikovane** - "u".

Zápis špecifikácie číslicového systému pomocou práve opísaného rámca uvedieme na príkladoch. Tu uvedieme aj určitú schému zápisu, ktorú budeme v prednáškach používať. Použijeme pritom už uvedenú schému zápisu agentov.

PRÍKLAD 3 (pokračovanie): Uvedieme špecifikáciu systému **VSYS**

system VSYS

ÚDAJOVÉ TYPY

[udaj $z < -2^{15}, +2^{15}-1 >$;
 operacia "+" v doplnkovom kóde];
 pole $U(0), \dots, U(15)$ udaj;
 boolovska hodnota $z \in \{0, 1\}$;

PORTY

vstup	D	udaj;
	RD, CO	boolovska hodnota;
výstup	DO	udaj;
	RR, CR	boolovska hodnota;

OPER STAV

M   pole M(0),...,M(15) udaj;
RR,CR   booleovska hodnota;

agent ReadIn

SI RR = 0; //všetky stavy z Q, pri ktorých je <RR>=0
TE es, up(CLK=1), ef;   // es je štartovacia časovacia udalosť
KM
 $(RD=1;es;REQ=0)(ACK=1;;REQ=0) [(ACK=0;;REQ=0)$
 $(ACK=1;;REQ=1)^+(D=d_j,ACK=1;;REQ=1)(D=d_j,ACK=1;;REQ=0)$
 $(ACK=1;;REQ=0)^*]^{1-16(D)}(\underline{u};ef;RR=1);$
g
M := d₁,...,d₁₆;
RR := 1;
TR del(up(RD=1), up(RR=1), T_{RD});
befo(up(RR=1), up(M=d₁,...,d₁₆),0);
afto(up(RR=1), ef, 0);

agent Compute

SI CR = 0;
TE es,ef;
KM
 $(\underline{u}; es; \underline{u})(\underline{u}; ef; DO=do, CR=1);$
vs do = M(0) + ...+ M(15);
g DO := do;
CR := 1;
TR del(up(CO=1), up(CR=1), T_{CO});
befo(up(CO=1),up(DO=do),0);
afto(up(CR=1),ef,0);   // up(CR=1) je signal
                                  // zakoncenia vypoctu
                                  // T_{CO} ie čas potrebný
                                  // na vykonanie Compute
// vo VSYS sú dva triviálne procesy, každý s jedným agentom
// ReadIn resp. Compute. Procesy tu teda neuvádzame

START

ReadIn up(RD=1);
Compute up(CO=1);
restr nand (RD,CO);
afto(up(CO=1), up(RD=1), T_{CO}) ;
afto(up(RD=1), up(CO=1), T_{RD});

// Vzhľadom na to, že v „restr“ (pozri nižšie) nie je procesný predikat
// c(ReadIn, Compute) agenty sa nemôžu vykonávať subezne

Alternatívne možno VSYS špecifikovať inými položkami **proces** a **START** aj takto:

```

Proces P1 = [(RD=1): ReadIn, (CO=1): Compute
              ((RD=0) and (CO=0)):EA]ω;    // nekonečný proces
START
  Proces P1   ez;
  restr      nand (RD, CO);
              afto( up(CO=1), up(RD=1), TCO );
              afto( up(RD=1), up(CO=1), TRD );

```

PRÍKLAD 4: (pokračovanie) Uvedieme špecifikáciu procesora s menom **CPU**.

```

system CPU
DT   udaj      [cele cislo  $\varepsilon < -2^{31}, +2^{31}-1 >$ ;
               operacia "+" v doplnkovom kode];
     adresa    [kladné cislo  $\varepsilon < 0, 2^{30}-1 >$ ;
               operacia "+" v module  $2^{30}$  ];
     opcode    symbol  $\varepsilon \{ADD, BRN, LD, ST\}$ ;
instrukcia record
               opcode,
               adresa;
     r_stav    symbol  $\varepsilon \{IF, OD\}$ ;
     signál    boolovska hodnota  $\varepsilon \{0,1\}$ ;
PORTY
     vstup     D      udaj, instrukcia // vstupom D sa prenasaju obdva DT
               Wait   signál;
     výstup    D      udaj,           // D je obojsmerny vstup - vystup
               A      adresa,
               Req    signál;
OPER STAV
     PC        adresa,
     IR        instrukcia,
     AC        udaj,
     Contr     r_stav;
proces   Instcyclus = ResOper .[InstrVyb.( (IR.opkód=BRN):BRNop
                                           (IR.opkód=AD): ADDop,
                                           (IR.opkód=LD): LDop,
                                           (IR.opkód=ST): STop )]ω

agent InstrVyb
  SI   Contr = IF;
  TE   es, up(CLK=1), ef;
  KM   (u;es;u).(u; ;u)(Wait=0; ;u)*.(Wait=1; ;u).(Wait=1; ;A=PC, Req=1, RdWr=1)*
       .(Wait=0, D=d ; ; A=PC, Req=1, RdWr=1).(Wait=0;;u)*.(Wait=1;;u).(u; ef; u);

  g     IR := d; // IR obsahuje inštrukciu v IR.opkód a

```

```

PC := PC+1; // adresu v IR.adresa
Contr := OD; // OD ynačí "Operation Decode"

```

```

agent BRNoper
SI Contr = OD;
TE es, up(CLK=1), ef;
KM (u; es; u).(u; ef; u);
g    ak AC < 0 tak PC := IR.adresa inak PC := PC + 1;
      Contr := IF;

```

```

agent ADDoper
SI Contr = OD;
TE es, up(CLK=1), ef;
KM  (u; es; u)(Wait=1; ; u).(Wait=, D=d0; ;A=IR.adresa, Req=1, RdWr=1) *
      .(Wait=0, D=d; ; A=IR.adresa, Req=1, RdWr=1).(u; ef; Req=0);
g    PC := PC + 1;
      AC := AC + d;
      Contr := IF;

```

```

agent LDoper
SI Contr = OD;
TE es, up(CLK=1), ef;
KM  . (u;es;u).(Wait=1;;u).(Wait=1,D=d0;;A=IR.adresa,Req=1,RdWr=1) *
      .(Wait=0,D=d; ; A=adresa, Req=1, RdWr=1).(u; ef ; Req=0);
g    PC := PC + 1;
      AC := d;
      Contr := IF;

```

```

agent SToper
SI Contr = OD;
TE es, up(CLK=1), ef;
KM  (u;es;u).(Wait=1;;u).(Wait=1;;A=IR.adresa,D=AC,RdWr=0,Req=1) *
      .(Wait=0; ef; A=IR.adresa, D=AC, RdWr=0, Req=1)
g    PC := PC + 1;
      Contr := IF;

```

```

agent ResOper
TE es,ef;
KM  (u;es;u)(u;ef;u);
g    PC := 0;
      Contr := IF;

```

```

START
InstrCyclus      (ez or ((up(Clk=1) and Res)) );

```

PRÍKLAD 5: Ako ukážku uvedieme príklad zápisu špecifikácie **VSYS** v jazyku **HSSL** vypracovanom na **STU FIIT**, založenom na v týchto textoch použitom modeli. Ide o rozpracovanú behavioristickú špecifikáciu v procese vývoja (zjemňovania) **smerom k** špecifikácií na úrovni **RT**. Nachádza sa tu agent **ReadIn** a zjemnený agent **Compute** (pozri Kap.3) implementovaný procesom **Pcompute** = Comp_Reset.[Add; Incr_I]^(l=0).Comp_Ready. Definícia HSSL je koncepčne odvodená z jazyka C. Pri znalosti nášho modelu je text možno pochopiť.

Položka OPER STAV je opísaný pod **State Vars**; v špecifikáciách v agentoch **LV** deklaruje domény hodnôt lokálnych stavových premenných, ktorých „symbolické“ hodnoty sa používajú; „KM“ je pod **CM** (Communication Set), a „g“ je pod **FS** (Final States). V deklarácií „akcií“ v **CM** sú opisy vstupných a výstupných vektorov pod **iv** resp. **ov** a časovacia udalosť pod **te**. Ak v tomto opise chýba niektorá zložka akcie, tak nie je špecifikovaná – je „u“. „START“ je tu pod **Starting Structure**, „štartovací výraz“ sa uvádza pod **stf** (Starting function).

```

System Vsys {
  const Trd = 65;
  const Tcomp = 500;

  typedef int:16 DATA;
  typedef DATA DATAARRAY[16];
  typedef unsigned:1 BOOL;
  typedef unsigned:5 RANGE_0_15;
  typedef clock(1,1) CLOCK;

  Inputs {
    DATA DI;
    BOOL RD,CO,ACK;
    CLOCK CLK;
  }

  Outputs {
    DATA DO;
    BOOL RR,CR,REQ,COMP;
  }

  State Vars {
    DATAARRAY M;
    DATA DO;
    BOOL RR,CR,REQ,COMP;
    RANGE_0_15 I;
  }
Agent Readin {
  LV { DATA d[16];
      int:8 j,k;
  }
  IS { RR==0 }
  CS { start_rd. (req1 . d_in . req0 . ack0 )#(j=0:15) .rr }
  action start_rd { iv:RD=1, ACK=0; te:up(RD,1); }
  action req1 { iv:ACK=0; te:up(REQ,1); }
  action d_in { iv:d[j]=DI; te:up(ACK,1); ov:REQ=1; }
  action req0 { iv:ACK=1; te:up(REQ,0); }
  action ack0 { te:up(ACK,0); ov:REQ=0; }
  action rr { te:ef; ov:RR=1; }
  FS { M[k]=d[k] for (k=0:15); }
}

```

```

TR {
    del(up(RD,1), up(RR,1), Trd);
        bef(up(RR,1), up(M), 0);
        aft(up(RR,1), ef, 0);
    }
}
Agent Comp_Reset {
    IS { CR==0 }
    DefaultTE: up(CLK,1);
    CS { start . reset_do }
    action start { iv:CO=1; ov:COMP=1; }
    action reset_do { ov:DO=0, CR=0; }
    FS { DO=0; I=0; CR=0; COMP = 1; }
}
Agent Incr_I {
    DefaultTE: up(CLK,1);
    CS { start . finalAction }
    action start { }
    action finalAction { }
    FS { I=I+1; }
}
Agent Add {
    LV {DATA dout;}
    DefaultTE: up(CLK,1);
    CS { start . d_out }
    OV { dout=DO+M[I]; }
    action start { }
    action d_out { ov:DO=dout;}
}
Agent Comp_Ready {
    DefaultTE: up(CLK,1);
    CS { start . comp_ready }
    action start { }
    action comp_ready { ov:CR=1 ;}
    FS { CR=1; COMP = 0; }
}
Process PCompute {
    Comp_Reset; do {Add; Incr_I} while (I<16); Comp_Ready
}
Starting Structure {
    Stf Readin: up(RD,1);
    Stf PCompute: (CO) and (!COMP) and up(CLK,1); // process
    Restrictions { !(RD and CO) }
}
}

```


PRÍKLAD 6: Ukážka behavioristickej špecifikácie **VSYS** v jazyku **VHDL** na úrovni **RT**.
Systém je opísaný ako konečný stavový stroj.

```
--datove typy
library ieee;
use IEEE.std_logic_1164.all;
use IEEE.std_logic_arith.all;
use types.all;

--entita
entity VSYS is
  port
  (
    p_D      : in    udaj;
    p_RD     : in    std_logic;
    p_CO     : in    std_logic;
    p_ACK    : in    std_logic;
    p_CLK    : in    std_logic;
    p_DO     : out   udaj;
    p_RR     : out   std_logic;
    p_CR     : out   std_logic;
    p_REQ    : out   std_logic
  );
end VSYS;

--architektura, opis spravania
architecture behavior of VSYS is
  begin
  process(p_CLK)
    variable stav : stavy := L0;
    variable M:RAM;
    variable DO:udaj;
    variable I:Inc;
    variable REQ:STD_LOGIC;
    variable RR:STD_LOGIC;
    variable CR:STD_LOGIC;
  begin
    if (p_CLK'Event and p_CLK= '1') then
      case Stav is
        when L0 => if p_RD = '1' then
          stav := L1;
          elsif p_CO = '1' then
            stav := C1;
          else
            stav := L0;
            DO := "000000000000000000";
            I := "0000";
            RR := '0';
            CR := '0';
            REQ := '0';
          end if;
        end if;
      end case;
    end if;
  end process;
end behavior;

```

```

when L1 => if p_ACK = '1' then
            stav := L3;
            elsif p_ACK = '0' then
                stav := L4;
            end if;
when L3 => if p_ACK = '1' then
            stav := L3;
            elsif p_ACK = '0' then
                stav := L4;
            end if;
when L4 => REQ:='1';
            stav := L5;
when L5 => if p_ACK = '1' then
            stav := L8;
            elsif p_ACK = '0' then
                stav := L5;
            end if;
when L8 => M(conv_integer(I)):= p_D;
            I:= I + "0001";
            REQ := '0';
            if (I /= 0)and(p_ACK = '0')then
                stav := L4;
            elsif (I/=0)and(p_ACK = '1') then
                stav := L3;
            elsif I = 0 then
                stav := L10;
            end if;
when L10 => RR:='1';
            stav:= L0;
when C1 => DO := "0000000000000000";
            RR := '0';
            CR := '0';
            I:="0000";
            REQ := '0';
            stav := C2;
when C2 => DO := DO + M(conv_integer(I));
            I:= I + "0001";
            Stav := C3;
when C3 => if I/=0 then
            stav := C2;
            elsif I = 0 then
                stav := C5;
            end if;
when C5 => CR := '1';
            stav := L0;
end case;
p_DO <= DO;
p_RR <= RR;
p_CR <= CR;
p_REQ <= REQ;

```

```

    elsif p_Clk='U' then
        DO    := "000000000000000000";
        RR    := '0';
        I     := "0000";
        CR    := '0';
        REQ   := '0';
    end if;
end process;
end VSYS;

```

PRÍKLAD 7: Tu je ukázkový príklad špecifikácie **CPU** v **HSSL** ktorá leží **relatívne vysoko na systémovej úrovni**. Je hrubá a teda špecifikuje iba **hrubé správanie** CPU v inštrukčnom cykle, bez detailov protokolov pri čítaní a zápise dát z, resp. do externej pamäti RAM a pri exekúcií jednotlivých inštrukcií.

```

System CPU {
    typedef int:32 DATA;        //typ pre datovu zbernicu
    typedef unsigned:30 ADDRESS; //typ pre adresovu zbernicu
    typedef unsigned:1 SIGNAL;   //typ pre signaly
    typedef enum:2 { ADD, BRN, LD, ST } OPCODE; //druhy instrukcii

    typedef struct {
        OPCODE Opcode;
        ADDRESS Addr;
    } INSTRUCTION; //typ reprezentujuci instrukciu

    typedef union {
        DATA asData;
        INSTRUCTION asInst;
    } COMPLEXDATA; //typ reprezentujuci spolocnu datovuzbernicu
                    //pre instrukcie aj data

    Inputs {
        COMPLEXDATA D;
        SIGNAL Reset;
    }

    Outputs {
        COMPLEXDATA D;
        ADDRESS A;
    }

    State Vars {
        ADDRESS PC;
        DATA AC;
    }

    //agent na vyber a exekuciu instrukcie
    Agent GlobOper {
        LV {
            INSTRUCTION d1;
            DATA d2;
        }
    }
}

```

```

CS {
    set_inst_addr.read_inst.
    if (d1.Opcode == d1.Opcode.ADD) set_addr.get_data.final
    else
    if (d1.Opcode == d1.Opcode.LD) set_addr.get_data.final
    else
    if (d1.Opcode == d1.Opcode.ST) set_addr.set_data.final
    else
    if (d1.Opcode == d1.Opcode.BRN) final
}
action set_inst_addr {
    te: up(A, "PC");
    ov: A = "PC11";
}
action read_inst {
    iv: d1 = D;
    te: up(D);
}
action set_addr {
    te: up(A, "set_addr");
    ov: A = d1.Addr;
}
action get_data {
    iv: d2 = D.asData;
    te: up(D);
}
action set_data {
    te: up(D, "set_data");
    ov: D.asData = AC;
}
action final {
    te: ef;
}

FS {
    PC = if (d1.Opcode == d1.Opcode.BRN and AC < 0)
        d1.Addr
        else PC + 1;
    AC = if (d1.Opcode == d1.Opcode.ADD)
        AC + d2
        else
            if (d1.Opcode == d1.Opcode.LD) d2
            else AC;
}
}
//agent vykonavajuci reset CPU
Agent ResOper {
    CS { start.final }
    action start {
        te: up(Reset,1);
    }
}

```

```

    action final {
        te: up(Reset,0);
    }
    FS {
        PC = 0;
    }
}

//process reprezentujuci instrukcny cyklus CPU
Process PrInstrCycle {
    ResOper;loop GlobOper // nekonecny proces
}
Starting Structure {
    Stf PrInstrCycle: up(Reset,1) or eon;
}
}

```

PRÍKLAD 8: Ukážka špecifikácie **CPU** v **HSSL** po **zjemnení špecifikácie** v jej vývoji smerom k úrovni **RT** (pozri Kap. 3). Je tu špecifikovaný **komunikačný protokol** pri čítaní dát (inštrukcie) a zápis dát z, resp. do externej RAM pamäti.

```

System CPU {

    typedef int:32 DATA; //typ pre datovu zbernicu
    typedef unsigned:30 ADDRESS; //typ pre adresovu zbernicu
    typedef unsigned:1 SIGNAL; //typ pre signaly
    typedef enum:2 { ADD, BRN, LD, ST } OPCODE; //druhy instrukcii
    typedef enum:1 { RES, OD } R_STATE; //stavy spracovania
                                     // instrukcie

    typedef struct {
        OPCODE Opcode;
        ADDRESS Addr;
    } INSTRUCTION; //typ reprezentujuci instrukciu

    typedef union {
        DATA asData;
        INSTRUCTION asInst;
    } COMPLEXDATA; //typ reprezentujuci spolocnu datovy vstup pre
                  // instrukcie aj data

    typedef clock(1,1) CLOCK; //typ repres. synchronizacny
hodinovy signal

    Inputs {
        COMPLEXDATA D;
        SIGNAL Wait;
        SIGNAL Reset;
        CLOCK CLK;
    }
}

```

```

Outputs {
    COMPLEXDATA D;
    ADDRESS A;
    SIGNAL Req;
}

State Vars {
    ADDRESS PC;
    DATA AC;
    INSTRUCTION IR;
    R_STATE Contr;
}

//agent na vyber instrukcie
Agent Fetch {
    LV {
        INSTRUCTION d1;
    }
    IS { Contr == Contr.RES }
    DefaultTE: up(CLK, 1);
    CS {
        wait0**.wait1.read_data++.after_read.wait0**.wait1.final }

    action wait0 {
        iv: Wait = 0;
    }
    action wait1 {
        iv: Wait = 1;
    }
    action read_data {
        iv: Wait = 1;
        ov: Req = 1, A = PC;
    }
    action after_read {
        iv: Wait = 0, d1 = D;
        ov: Req = 0;
    }
    action final {
    }

    FS {
        IR = d1;
        PC = PC + 1;
        Contr = Contr.OD;
    }
}

```

```

//agent na vykonanie instrukcie BRN
Agent BRNoper {
  IS { Contr == Contr.OD }
  DefaultTE: up(CLK, 1);
  CS { start.final }

  action start {
  }
  action final {
  }

  FS {
    PC = if (AC < 0)
      IR.Addr
    else
      PC;
    Contr = Contr.RES;
  }
}

//agent na vykonanie instrukcie ADD
Agent ADDoper {
  LV {
    DATA d2;
  }
  IS { Contr == Contr.OD }
  DefaultTE: up(CLK, 1);
  CS { read_data++.after_read.final }

  action read_data {
    iv: Wait = 1;
    ov: Req = 1, A = IR.Addr;
  }
  action after_read {
    iv: Wait = 0, d2 = D.asData;
  }
  action final {
    ov: Req = 0;
  }

  FS {
    AC = AC + d2;
    Contr = Contr.RES;
  }
}

```

```

//agent na wykonanie instrukcie LD
Agent LDoper {
  LV {
    DATA d2;
  }
  IS { Contr == Contr.OD }
  DefaultTE: up(CLK, 1);
  CS { read_data++.after_read.final }
  action read_data {
    iv: Wait = 1;
    ov: Req = 1, A = IR.Addr;
  }
  action after_read {
    iv: Wait = 0, d2 = D.asData;
  }
  action final {
    ov: Req = 0;
  }

  FS {
    AC = d2;
    Contr = Contr.RES;
  }
}

```

```

//agent na wykonanie instrukcie ST
Agent SToper {
  IS { Contr == Contr.OD }
  DefaultTE: up(CLK, 1);
  CS { write_data++.after_write.final }

  action write_data {
    iv: Wait = 1;
    ov: D.asData = AC, Req = 1;
  }
  action after_write {
    iv: Wait = 0;
  }
  action final {
    ov: Req = 0;
  }

  FS {
    Contr = Contr.RES;
  }
}

```



```

//agent vykonavajuci reset CPU
Agent ResOper {
  DefaultTE: up(CLK, 1);
  CS { start.final }

  action start {
    iv: Reset = 1;
  }
  action final {
    iv: Reset = 0;
  }

  FS {
    PC = 0;
    Contr = Contr.RES;
  }
}

//process reprezentujuci instrukcny cyklus CPU
Process PrInstrCycle {
  ResOper;
  loop {
    Fetch;
    if (IR.Opcod == IR.Opcod.BRN) BRNoper
    else
    if (IR.Opcod == IR.Opcod.ADD) ADDoper
    else
    if (IR.Opcod == IR.Opcod.LD) LDoper
    else
    if (IR.Opcod == IR.Opcod.ST) SToper
  }
}

Starting Structure {
  Stf PrInstrCycle: up(Reset,1) or eon;
}
}

```

PRÍKLAD 9: Opis CPU v jazyku VHDL na úrovni RT

```

-- Opis spravania jednoducheho procesora (pomocou FSM)
-- datove typy
-- balik types
library ieee;
use IEEE.std_logic_1164.all;
use IEEE.std_logic_arith.all;
use types.all;

```

```

-- entita
entity CPU is
  port
  (
    p_D      : inout udaj;
    p_Wait   : in      std_logic;
    p_Res    : in      std_logic;
    p_CLK    : in      std_logic;
    p_A      : out     adress;
    p_Req    : out     std_logic;
    p_Rd_Wr  : out     std_logic
  );
end CPU;
-- architektura, opis spravania CPU
architecture behavior of CPU is
  signal stav : stavy := RES;
begin
  process(p_CLK, p_Res)
  begin
    if(p_Res = '1') then
      stav <= RES;
    elsif (p_CLK'Event and p_CLK= '1') then
      case Stav is
        when RES => stav <= IF0;
        when IF0 => stav <= IF1;
        when IF1 => if p_Wait = '0' then
          stav <= IF1;
          elsif p_Wait = '1' then
            stav <= IF2;
          end if;
        when IF2 => if p_Wait = '1' then
          stav <= IF2;
          elsif p_Wait = '0' then
            stav <= IF3;
          end if;
        when IF3 => if p_Wait = '0' then
          stav <= IF3;
          elsif p_Wait = '1' then
            stav <= OD;
          end if;
        when OD => case IR.opcode is
          when LD => stav <= LD0;
          when ST => stav <= ST0;
          when ADD => stav <= AD0;
          when BRN => stav <= BR0;
        end case;
        when LD0 => stav <= LD1;
        when LD1 => if p_Wait = '1' then
          stav <= LD1;
          elsif p_Wait = '0' then
            stav <= LD2; end if;
      end case;
    end if;
  end process;
end behavior;

```

```

when LD2 => stav <= IF0;
when ST0 => stav <= ST1;

when ST1 => if p_Wait = '1' then
    stav <= ST1;
    elsif p_Wait = '0' then
    stav <= IF0;
    end if;
when AD0 => stav <= AD1;
when AD1 => if p_Wait = '1' then
    stav <= AD1;
    elsif p_Wait = '0' then
    stav <= AD2;
    end if;
when AD2 => stav <= IF0;
when BR0 => if AC >= 0 then
    stav <= IF0;
else
    stav <= BR1;
end if;
when BR1 => stav <= IF0;
end case;
end if;
end process;
out_proc:
process(stav)
variable PC      : address;
variable MAR     : address;
variable MBR     : udaj;
variable AC      : udaj;
variable IR      : instrukcia;
variable Output:std_logic_vector(1 downto 0):="ZZ";
-- variable Data :udaj:"ZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZ";
begin
case stav is
when RES => PC      := "00000000000000000000000000000000";
Output := "ZZ";
p_D<="ZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZ";
when IF0 => Output := "Z0";
p_D<="ZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZ";
MAR := PC;
PC := PC + 1;
when IF2 | LD1 | AD1 =>
p_A <= MAR;
Output := "11";
MBR := p_D;
when IF3 => Output := "Z0";
IR := mbr_to_ir(MBR);
when LD0 => MAR := IR.adresa;
when LD2 => Output := "Z0";
AC := MBR;

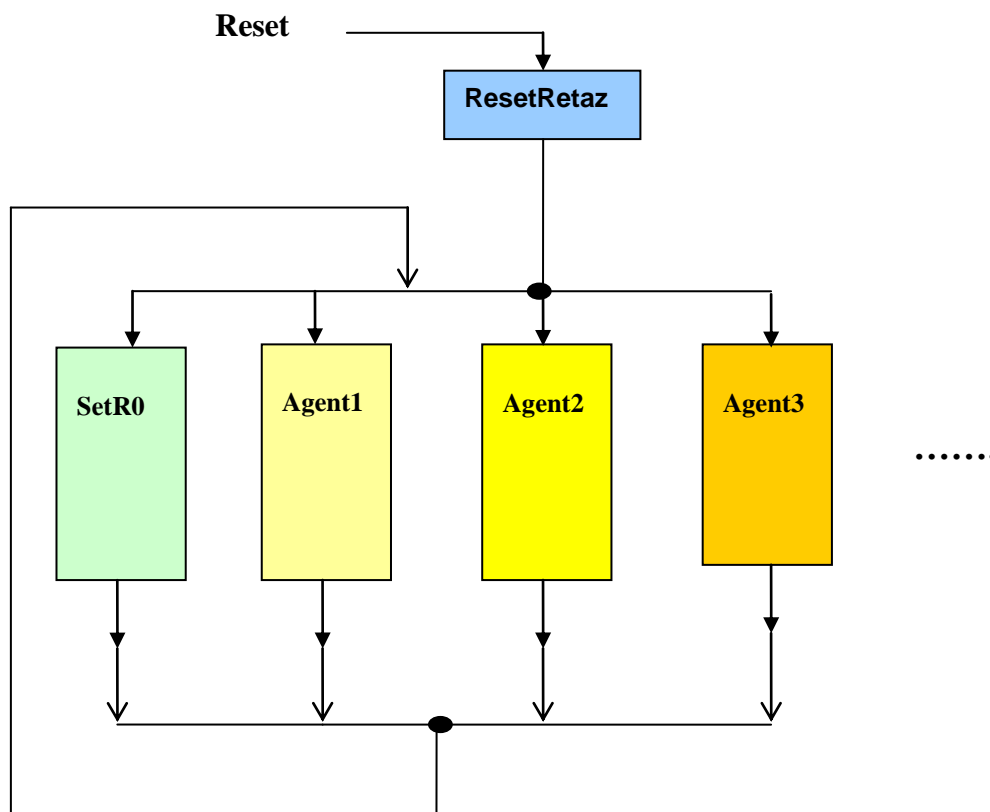
```

```

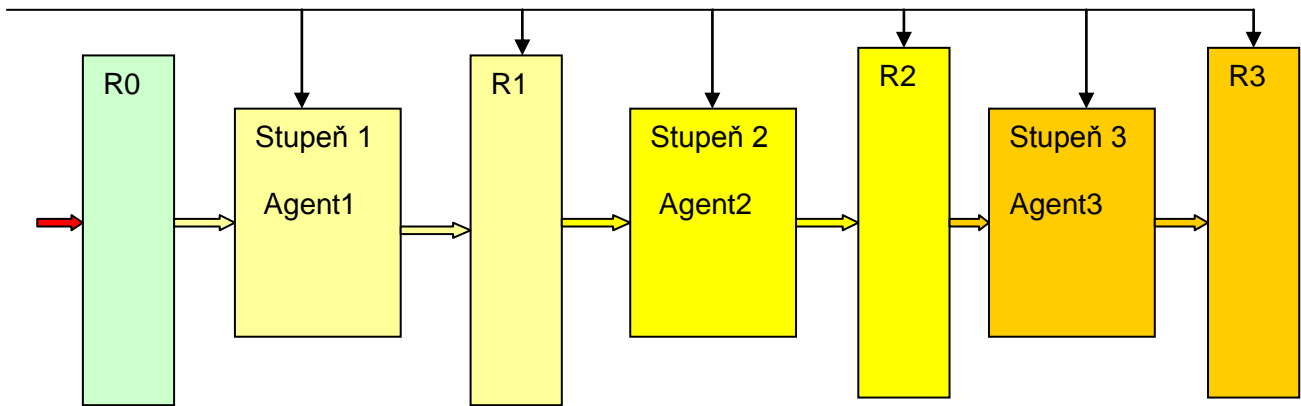
when ST0 => MAR := IR.adresa;
           MBR := AC;
  when ST1 => p_A <= MAR;
           p_D <= MBR;
           Output := "01";
           -- Data :=MBR;
when AD0 => MAR := IR.adresa;
when AD2 => Output := "Z0";
           AC := AC + MBR;
  when BR1 => PC := IR.adresa;
  when others => null;
end case;
p_Req <= Output(0);
p_Rd_Wr <= Output(1);
end process;
end CPU_behavior;

```

PRÍKLAD 8: Konceptia formálneho opisu **prúdového spracovania** v našom modeli (HSSL). Uvedieme koncepciu opisu prúdového spracovania v zreťazenom systéme (pozri nasledujúci obr.)

Na obrázku je v grafe znázornená spriahnutie agentov, ktoré sú priradené jednotlivým stupňom prúdového reťazca a jednotlivo, behavioristicky opisujú ich správanie. Prúdový reťazec je načrtnutý na nasledujúcom obr. :

$R_0, \dots, R_3, \dots$ sú registre prúdového reťazca. Stupeň „j“ j podsystem v j-tom stupni, ktorého správanie je opísané agentom A_j ($j = 1, 2, 3, \dots$). Vnútorne vstupy a výstupy subsystem „j“ v reťazci označíme D_{ij} , resp. Do_j . Vstup registra R_0 je DI_0 z okolia.

Správanie systému ako celku je behavioristicky opísané v zavedenom modeli (HSSL) koncepčne takto:

```
proces PrudovaOper = ResetRetaz. [SetR0 || Agent1 || Agent2 || Agent3 ||...] ω
```

```
agent Agentj //genericky agent pre jednotlivé stupne j = 1, 2, 3, ....
  SI <Rj-1> = qj-1
  TE es, ef
  KM (Dij = vj ; es ; u).(<u> ; ef ; Doj = hj )
  vs hj = v(qj-1, vj) // v je vystupna funkcia FSM stupna j
  g Rj := hj
```

```
agent SetR0
  TE es, ef
  KM (DI0 = v0; es ; u).(<u> ; ef ; u)
  g FA j <R0> := v0
```

```
agent ResetRetaz
  TE es, ef
  KM (<u> ; es ; u).(<u> ; ef ; u)
  g FA j <Rj> := (0, 0, ....., 0) // j = 1, 2, 3, ...
```

Pri synchronnom systéme, napr. s hodinami $up(Click, 1)$ časovacie udalosti dané, alebo odvodené z hodín.

Konkrétny príklad: Uvedieme modifikovanú **CPU** s prúdovým spracovaním. Pri modifikácií budú nasledujúce zmeny

- komunikácia s externou pamäťou, teda čítanie inštrukcie a dát z externej pamäti sa uskutoční iba v **jednom** hodinovom cykle. Ide o realistický prípad, ak CPU číta, resp zapisuje do vyrovnávacej pamäti(i) typu **cache**.
- Dodáme inštrukciu **ADI**, pri vykonávaní ktorej sčíta obsah AC s konštantou (K), ktorá je v inštrukcii ADI s formátom (opkod, konstanta)

Pri prúdovom spracovaní rozdelíme inštrukčný cyklus na fázy 0, 1, 2, 3, 4. Bude 5 agentov: Agent0, Agent1, Agent2, Agent3, Agent4, ktoré sú paralelne spriahnuté a jeden agent ReRetaz ktorý je sekvenčne spriahnutý s so skupinou súbežných agentov. V systéme CPU budú v tomto (školskom) príklade v reťazci prúdového spracovania inštrukcií, vyberaných z externej pamäti, 5 prúdových registrov, ktoré označíme R0, R1, R2, R3 a R4. Prúdové registre majú segmenty podľa obrázku dole. Na tomto obrázku je vidno použitú štruktúrnú koncepciu. R0 a podobne R1 a R4 majú iba jednu sekciu, ktorou je register PC, resp. IR a AC. Špecifikácia v našom modeli je takáto (pre zjednodušenie **vynecháme** časti DT, PORTY a OPER STAVY zápisu špecifikácie).

system CPU – so zretazenim

```

proces PrudovyProces = ResetRetaz. [Agent0 || Agent1 || Agent2 || Agent3 ||
                                   || Agentč4 ]ω
agent Agent0 // nastavuje register PC na adresu nasled.instrukcie v pamati
  TE es, ef
  KM (; es ; ).(; ef ; PC=d0 );
  vs d0 = <R0.PC> ;
  g R0.PC := FA <R1.(IR.opkod)> R0.PC+1
    ak <R3.[IR.opkod] > ε {LD,ST, BRN} tak R3.ADK;

agent Agent1 // nastavuje prudovy register R1, ktorz obsahuje iba register RI
  TE es, ef ;
  KM (<PC> ; es ; ).(; ef ; RI = d);
  vs d = <M[PC]> ;
  g R0.IR := MO = M[PC] ; // do RI sa zapise vystup externej pamati M

agent Agent2 // nastavuje obsah segmentov prudoveho registra R2
  SI <R1.IR>, <R0.PC> ;
  TE es, ef ;
  KM (; es ; ).(; ef ;ADK = d1, ; D = d2 >;
  vs d1 = <R(IR.ADK)>, d2 = <M[PC]> ;
  g R2.C := R1.(IR.opkod);
    R2.ADK := R1.(IR.ADK)
    // (ADK oznacuje segment prudovych registrov R1,R2 a
    // R3, v ktorych sa uchovava adresa alebo udaj alebo
    // konstanta z instrukcie zapisanej z pamati do R1.IR
    R2.; := DO = <M[R0.PC]
    // ; segment prudovych registrov pre udaj ;(aj adresu) s
    // plnou dlzkou udaja CPU

agent Agent3 // nastavuje segmenty prudoveho registra R3
  SI <R2>
  TE es, ef
  KM (; es ; ).(; ef ;R3.ADK= d1, R3.D=d2) ;
  vs d1 = ak <R2.C> ε {ST, LD, ADI, BRN } tak <R2.ADK> inak
    ak <R2.C> = ADD tak <R2.;>
    d1 = ak <R2.C> ε {ADD, ADI } tak <AC> inak
    ak <R2.C> ε {LD, BRN} tak 0
  g R3.C := R2.C ,

```

```

R3.ADK := ak <R2.C> ε {ST, LD, ADI, BRN} tak R2.ADK inak
        ak <R2.C> = ADD tak R2.D
R3.D   := ak <R2.C> ε {ADD, ADI} tak AC inak
        ak <R2.C> ε {LD, BRN} tak 0
agent Agent4 // nastavuje prudovy register R4 obsahujuci iba register AC
              // a nastavuje vstupy DI a A (vstup dat, adresa) externej pamati M
SI <R3 >;
TE es, ef;
KM (u; es; u).(u; ef; AC=d)
vs d = ak <R3.C> ε {ADD, ADI} tak <R2.ADK + R2.D > inak
    ak <R3.C> = LD tak <R3.D >;
g AC := ak <R3.C> ε {ADD, ADI} tak R2.ADK + R2.D inak
    ak <R3.C> = LD tak R3.D;
M.IN := ak <R3.C> ST tak R3.D;
M.A := ak <R3.C> ST tak R3.ADK;

agent ResetPipe
TE es, ef;
KM (u; es; u).(u; ef; u);
g FA j=1,2,3,4 <Rj> := (0, 0, ..., 0); // j = 1, 2, 3, ...
    <R0> := sA; // sA je zaciatozna adresa, konstanta

START PrudovyProces (eon or up(RestRetaz,1))

```

Jedna y koncepcií štruktúry operačnej časti reťayca a riadenia prúdivého spracovania je uvedená na obrázku dole:

